

See discussions, stats, and author profiles for this publication at:
<https://www.researchgate.net/publication/298215056>

Yılanboyun Anısına Anhinga rufa

ARTICLE · MARCH 2016

READS

8

1 AUTHOR:

Ahmet Karataş

Niğde Üniversitesi

65 PUBLICATIONS 414 CITATIONS

SEE PROFILE

KEŞFET

Yaban Hayatı Bir Zamanlar Anadolu'da

Amik Gölü'nün kurumasıyla Türkiye'de soyu tükenen yılanboyun (*Anhinga rufa*) en son 1962 yılında görüldü.

Yılanboyun Anısına

Dünyadaki Yayılım Alanları

Amerika, Afrika, Hindistan, Avustralya, Yeni Gine

Türkiye Yayılım Alanları

Karabatakları andırsa da uzun boyun omurları nedeniyle yılanı boyunları ve ok gibi sivri gagalarıyla onlardan ayrılan bir aile Anhingidae, nam-ı diğer yılanboyun kuşları. Bu ailenin dört türünden biri olan *Anhinga rufa*'nın bazı üyelerinin mesken tuttuğu yerler arasında bir zamanlar Amik Gölü de yer alıyordu. Yılanboyunların Türkiye'deki varlığına dair ilk kayıt 1882'de doğacı Henry Baker Tristram, 1883'te ise arkeolog ve antropolog Ernest Chantre tarafından yayımlanan makaleler. 1910'da zoolog Israel Aharoni'nin 20 civarında örneği Avrupa müzeleri için Amik'ten topladığı biliniyor. Kuş gözlemcisi Richard Meinertzhagen'e göre 1933'te Amik'te yuvalanmış 55 çift yaşıyordu.

Devlet Su İşleri'nin 1956 yılında Amik'te tahliye kanallarını açmasına dek yaşam koşullarında pek bir değişiklik olmamıştı. 1956 yılında başlayan bu süreç, 1974 yılına gelindiğinde Amik Gölü'nün tamamen kurumasıyla sonuçlandı. Bu, aynı zamanda yılanboyunların en kuzeydeki yuvalarının yok olması demekti. Kaz karabatağı olarak da anılan yılanboyunun Türkiye'de bilinen en son kaydıysa, ömrünün 50 yılından fazlasını Türkiye kuşlarını araştırmakla geçiren Hans Kumerloeve tarafından 9 Mayıs 1962'de görülen tek bir kuşa ait. —Prof. Dr. Ahmet Karataş